

domácnosti, beze svárů a klevet, bez pýchy a požívačnosti. Jsou varováni před kouzly a pověrami a nabádáni k lásce ke shromážděním ve sboru. Již v sobotu mají si připravit nedělní volno pro účast při službách Božích.

Rodiče mají pamatovat na smlouvu při křtu učiněnou a vést své děti v bázni a kázni Boží, rozumně je trestat, lásku, v srdci mít a krýti, dbát o výchovu dětí k dobrým obyčejům, o jejich poslušnost i skromnost, chránit je co možná od styku s dětmi nebratrskými. Toho dobrého, kteréž sám Bůh dává, tedy víry ke spasení, nemohou rodiče dětem dáti, ale mají jim k ní, pokud na nich jest, sloužit a vzdalovat od nich cizí vlivy.

K čeledi má být hospodář s hospodyní uznalý, mírný. Má jí přát času k návštěvě sboru. Čeládku si hospodáři nemají přetahovat.

Navzájem mají děti milovat rodiče, láskou odměnnou, ctít je a poslouchat. Podobně je napomínána čeleď k zachování povinností vůči hospodáři a hospodyni, pracovitosti, poslušnosti, spořádanosti a je pobízena k nábožnosti. Zvláštní řád časem zevrubně rozpracovaný byl určen vandrovním tovaryšům, kteří byli od příchodu do města pod dozorem některého z Bratří soudců a byli zvláště vybízeni k pilné práci, k řádnému životu Bratru příslušnému a ke zbožnosti.

Hospodáři i svobodní mají se držet doma a podřízovat se domácímu pořádku. Kdo musí odejít, přes pole, má se před delší cestou ohlásit správci neb soudci s prosbou o přímluvné modlitby. Při bližší cestě stačí ohlásit se hospodáři nebo hospodyni. Pakli by kdo bez opovědění odšel, aby jiní nebyli povinni jeho čekat. A jestliže by kdo tak, buď i sám hospodář, večeri zmeškal, aby to za pokutu měl, protože se jest neopověděl [D 129]. Na trhy mají Bratři a Sestry chodit jen z nezbytí, vyhýbat se přitom krčmám, neznesvěcovat neděli. Zdrželivost sluší jim i o posvícení, jehož hodů a radovánek mají se straniti. Přijdou-li hosté, vysvětlí se jim bratrský způsob a po mírném pohoštění pozvou se na kázání.

Mladí lidé jsou nabádáni k skromnosti, k úctě před staršími, k střízlivosti, k slušnému chování, k ukázněnosti, aby [jak Bratři

rádi z Tit. 2, 10 připomínali] učení Páně ozdobovali, z mladosti jho Páně nesli, světa nemilovali, ale přemáhali [D 120]. Panny měly si hledět studu, tichosti a čistoty, ač bez vyvyšování a hledání chvály.

V Jednotě byli mladí lidé, kteří si předsevzali život bez manželství. Ti byli učeni, že jim má být jejich zdrželivost prostředkem k tím pilnější službě Bohu, k horlivějšímu hledání spasení v upřímné zbožnosti i k hotovosti v službě bližním. Zdrželivost si udrží střídmostí, pokorou, vážným chováním. A nemohou-li žádostem odolati, aby s radou stav proměnili [D 119]. Patrně, že Bratři hleděli na manželství pod silným vlivem středověké asketičnosti. K zdrželivosti, zbožnosti, skromnosti a k vykupování prvního běhu, byl-li v čem proti Bohu, byly vybízeny vdovy a vdovci.

Nemocní a soužení pro víru měli být povzbuzováni, aby své utrpení přijímali jako projev Božího milování. Neb kamení k vzdělání nebeského Jeruzaléma musí zde tesáno býti, aby potom vnitř v chrámu nebylo slyšáno než radost a veselí. [Srovn. 1 Král. 6, 7.] A aby patřili, jak těžká nebezpečství, trápení, práce podstupují ti, jenž časné věci čenichají, a musejí, mají-li jich dojíti: ovšem tyto věčné hodny sou pracného docházení [D 131]. Blížící se k smrti měli být zvláště připravováni na odchod se světem v dobrém svědomí a v dobré naději.

Zvláště často byly opakovány pokyny pro střídmost v pokrmu a nápoji a ukládána prostota oděvu. Sněm z r. 1506 [D 89 n., 127] opakoval starší usnesení v tom směru a připomínal zákaz oděvu pyšného a k smilství vybízejícího. Oděv je pro potřebu k odnětí nahoty a zimy a pro počestnost. Tu uznávají Bratři, že každému stavu sluší oděv v tom stavu obvyklý. Jeho se má i Bratr a Sestra přidržet při zachování prostoty. Pyšný oděv má být odkládán tím spíše, že takový, lakomě dobývají, aneb chudinu aneb své lidi drou a zanedbávají skládat si v nebi poklady almužnami, vynaloží-li tolik na přepychový oděv svůj a svých dětí.

Usnesení z r. 1494 o dovolenosti řemesel bylo doplněno dalšími úvahami a rozhodnutími [D 124—131]. Sněmy z r. 1500 a 1506 stanoví za měřítko užitečnost nebo škodlivost řemesla.